पाएडुकः स्रोरिकया नीलाग्राकेन स्वकरकः॥२॥ न्ययोधन तु यवक-स्तिन्द्वद्या च षष्टिका भवति। अश्रत्येन ज्ञेया निष्यत्तिः सर्वसस्यानाम् ॥ ३॥ जम्बुभिस्तिलमाषाः शिरोषरद्या च कङ्गिष्यत्तः। गाधूमाश्व मधूकै-र्यवर्राद्धः सप्तपर्णेन ॥ ४ ॥ श्रितमुक्तक कुन्दाभ्यां कपासं सर्पान्वदेदशनैः। बद्रोभिश्व कुलत्यां-श्चिर्बिल्वेनाद्शेन्मु ज्ञान्॥ ५॥ श्रतसी वेतसपुष्यः पलाशकुसुमैश्व काद्रवा ज्ञेयाः। तिलकेन शङ्ख्यौतिक-रजतान्यय चेङ्गदेन श्राः॥ ६॥ करिग्यय हस्तिकर्णे-रादेश्या वाजिना ऽश्वकर्णन। गावश्च पारलाभिः कद्लीभिर्जाविकं भवति॥ ७॥